

390L0619

Nr L 330/50

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

29.11.90

RÅDETS DIREKTIV

av den 8 november 1990

om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster, och om ändring av direktiv 79/267/EEG

(90/619/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 och artikel 66 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i samarbete med Europaparlamentet ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Det är nödvändigt att utveckla den inre marknaden för livförsäkring och för den verksamhet som avses i rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med direkt livförsäkring ⁽⁴⁾, i fortsättningen kallat "första direktivet", senast ändrat genom anslutningsakten för Spanien och Portugal. För att uppnå detta bör det underlättas för försäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen att tillhandahålla tjänster i medlemsstaterna, och därigenom ge försäkringstagarna tillgång till inte endast försäkringsgivare etablerade i det egna landet, utan också till försäkringsgivare som har sitt huvudkontor inom gemenskapen och är etablerade i andra medlemsstater.

Enligt fördraget har all diskriminering i fråga om friheten att tillhandahålla tjänster, vilken grundas på att ett företag inte är etablerat i den medlemsstat där tjänsterna utförs, varit förbjuden efter utgången av övergångsperioden. Detta förbud gäller beträffande tjänster som tillhandahålls från alla etableringsställen inom gemenskapen, vare sig det är ett huvudkontor, en agentur eller en filial.

Av praktiska skäl bör tillhandahållandet av tjänster definieras med hänsyn tagen till såväl försäkringsgivarens etableringsställe som platsen för åtagandet. Därför bör även åtagandet definieras. Vidare är det önskvärt att göra åtskillnad mellan verksamhet genom etablering och verksamhet som utövas inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

Första direktivet bör kompletteras, särskilt för att klargöra de befogenheter och medel för kontroll som anförtrots tillsynsmyndigheterna. Det är även önskvärt att utfärda särskilda föreskrifter om villkoren för att starta och driva verksamhet som utövas inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, samt om tillsyn över sådan verksamhet.

Försäkringstagare som, beroende på att de har tagit initiativ till ett åtagande i en annan stat och därmed ställer sig själva under det skydd som den andra medlemsstatens rättsordning medför, inte är i behov av särskilt skydd i medlemsstaten för åtagandet, bör ges full frihet att utnyttja största möjliga marknad för livförsäkring och för verksamheter som avses i första direktivet. Andra försäkringstagare bör också erbjudas ett tillräckligt skydd.

Vad gäller förvaltningen av vissa gruppensionskassor föranleder de olika systemens mångfald och komplexitet samt deras nära samband med socialförsäkringssystemen särskilda överväganden. De bör därför undantas från de bestämmelser i detta direktiv som särskilt gäller friheten att tillhandahålla tjänster. De kommer att behandlas i ett annat direktiv.

Det finns alltså skillnader mellan medlemsstaternas avtalsrättsliga lagstiftning tillämplig på de verksamheter som avses i första direktivet. En frihet att som tillämplig lag för avtalet välja en annan lag än den i medlemsstaten för åtagandet bör kunna ges, med stöd av bestämmelser som tar hänsyn till särskilda förhållanden.

Bestämmelserna i första direktivet om överlåtelse av försäkringsbestånd bör förstärkas och kompletteras med särskilda bestämmelser om överlåtelse till ett annat företag av bestånd av försäkringsavtal som ingåtts inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

⁽¹⁾ EGT nr C 38, 15.2.1989, s. 7 och
EGT nr C 72, 22.3.1990, s. 5.

⁽²⁾ EGT nr C 175, 16.7.1990, s. 107 och beslut 24.10.1990.

⁽³⁾ EGT nr C 298, 27.11.1989, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT nr L 63, 13.3.1979, s. 1.

Till skydd för försäkringstagarna bör på nuvarande samordningsstadium medlemsstaterna tillåtas begränsa möjligheterna att samtidigt bedriva verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster och verksamhet genom etablering. En sådan begränsning bör inte kunna ske när försäkringstagarna inte är i behov av detta skydd.

För rätten att starta och driva verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster bör vissa förfaranden gälla som säkerställer att försäkringsföretagen följer bestämmelser avseende finansiella garantier, försäkringsvillkor och premiesatser. Lättnader får göras i dessa förfaranden, när verksamheten, utövad inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, omfattar försäkringstagare som, beroende på arten av det åtagande de avser få till stånd, inte är i behov av särskilt skydd i staten för åtagandet.

Försäkringstagare bör ges möjlighet att inom en tid av 14 till 30 dagar frånträda livförsäkringsavtal som ingåtts inom ramen för fritt tillhandahållande av tjänster.

I första direktivet infördes principen om förbud mot att samtidigt driva verksamhet som omfattas av direktiv 73/239/EEG⁽¹⁾ (kallat första samordningsdirektivet för annan försäkring än livförsäkring) i dess lydelse enligt direktiv 88/357/EEG⁽²⁾ och sådan verksamhet som omfattas av första direktivet. Medan befintliga blandade företag tillåts fortsätta sin verksamhet, föreskrevs att de inte fick starta agenturer eller filialer för livförsäkring. Den speciella arten av de åtaganden som kommer till stånd på försäkringsområdet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster gör det icke desto mindre motiverat att införa ett visst mått av flexibilitet i tillämpningen av ovan nämnda princip, åtminstone övergångsvis från anmälan av detta direktiv till medlemsstaterna.

Det finns inget i detta direktiv som hindrar att ett blandat företag delas upp i två företag, det ena verksamt inom livförsäkringsområdet och det andra inom området för annan försäkring. För att en sådan uppdelning skall kunna ske under mest gynnsamma betingelser bör medlemsstaterna medges rätt att, i enlighet med gemenskapens konkurrensregler, införa lämpliga skattebestämmelser, särskilt med hänsyn till kapitalvinster som en sådan uppdelning kan medföra.

Det är nödvändigt att, inom området för friheten att tillhandahålla tjänster, få till stånd ett särskilt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga tillsynsmyndigheter och mellan dessa myndigheter och kommissionen. Det bör också föreskrivas ett påföljdssystem, tillämpligt på ett företag som tillhandahåller tjänster inte följer bestämmelserna i den medlemsstat där tjänsterna utförs.

De tekniska reserverna, inklusive premiereserver, bör vara underkastade regler och tillsyn i den medlemsstat där tjänsten utförs, när tjänsterna rör åtaganden för vilka den

staten önskar ge försäkringstagaren särskilt skydd. När emellertid ett sådant intresse av att skydda försäkringstagaren inte är befogat, bör i fråga om de tekniska reserverna, inklusive premiereserver, även i fortsättningen de regler och den tillsyn tillämpas som gäller i den medlemsstat där företaget är etablerat.

I vissa medlemsstater är livförsäkringsavtal och andra verksamheter som omfattas av första direktivet inte föremål för någon form av indirekt beskattning, medan andra medlemsstater tillämpar särskilda skatter. Mellan dessa medlemsstater varierar strukturen och nivån för sådana skatter avsevärt. Det bör undvikas att en situation uppstår där dessa skillnader medför konkurrenssrörningar mellan företag i olika medlemsstater. I avvaktan på ytterligare samordning kan ett medel att avhjälpa sådana olägenheter vara att tillämpa det skattesystem som gäller i den medlemsstat där åtagandet har ingåtts. Medlemsstaterna får bestämma hur uppbörden av sådana skatter skall ske.

I första direktivet finns uttryckliga bestämmelser om särskilda regler för auktorisation av agenturer och filialer till företag med huvudkontor utanför gemenskapen.

Det bör skapas förutsättningar för ett smidigt förfarande för prövning av reciprocitet på gemenskapsbasis i förhållande till tredje land. Syftet med ett sådant förfarande är inte att stänga gemenskapens finansiella marknader utan i stället att hålla dessa marknader öppna för omvärlden och att globalt främja liberalisering av de finansiella marknaderna i tredje land. För dessa ändamål anvisar direktivet en ordning för underhandlingar med tredje land och, som en sista utväg, för åtgärder som bland annat innefattar uppskov med prövning av nya ansökningar om auktorisation och begränsning av nya auktorisationer.

Det är önskvärt att, så som sägs i artikel 8c i fördraget, hänsyn tas till omfattningen av de insatser som måste göras av vissa ekonomier som uppvisar skillnader i utveckling. Vissa medlemsstater bör därför medges rätt till sådana övergångsarrangemang som möjliggör en gradvis tillämpning av detta direktivs särskilda bestämmelser angående friheten att tillhandahålla tjänster.

Med hänsyn till skillnaderna i nationell lagstiftning är det även lämpligt att medge medlemsstater, som så önskar, övergångsarrangemang som ger dem möjlighet att anpassa sin lagstiftning, såvitt avser gruppörsäkringsavtal knutna till ett anställningsavtal eller såvitt avser medverkan av mäklare, innan de fullt ut iakttar de bestämmelser i detta direktiv som gäller försäkringstagares initiativ till att träffa avtal inom ramen för tillhandahållandet av tjänster.

Det är särskilt viktigt att kunna medge de medlemsstater, som så önskar, en tillräckligt lång tid att införa erforderliga bestämmelser för att säkerställa försäkringsmäklarnas yrkeskvalifikationer och oberoende. Med hänsyn tagen till den allt större roll som sådana mäklare spelar vid rådgivning till dem som köper försäkring, och i betraktande av det ökande utbudet av produkter som friheten att tillhandahålla tjänster kommer att leda till, kommer mäklarnas yrkeskvalifikationer och oberoende att vara av väsentlig betydelse för konsument-skyddet.

⁽¹⁾ EGT nr L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽²⁾ EGT nr L 172, 4.7.1988, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Detta direktiv har till ändamål

- a) att komplettera direktiv 79/267/EEG,
- b) att ge särskilda bestämmelser om friheten att tillhandahålla tjänster såvitt avser de verksamheter som avses i nämnda direktiv, vilka bestämmelser närmare anges i avdelning III i föreliggande direktiv.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *första direktivet*: direktiv 79/267/EEG,
- b) *företag*:
 - i avdelning I och II: varje företag som har beviljats auktorisation i enlighet med artikel 6 eller 27 i första direktivet;
 - i avdelning III och IV: varje företag som har beviljats auktorisation i enlighet med artikel 6 i första direktivet,
- c) *etableringsställe*:

ett företags huvudkontor, agentur eller filial, med beaktande av artikel 3,
- d) *åtagande*:

ett åtagande i någon av de försäkringsformer eller verksamhetsformer som avses i artikel 1 i första direktivet,
- e) *medlemsstat för åtagandet*:

den medlemsstat där försäkringstagaren är stadigvarande bosatt eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, den medlemsstat där försäkringstagarens etableringsställe, för vilket avtalet gäller, är beläget,
- f) *medlemsstat för etableringsstället*:

den medlemsstat i vilken det etableringsställe, från vilket åtagandet försäkras, är beläget,
- g) *medlemsstat där tjänsterna utförs*:

medlemsstaten för åtagandet, när detta försäkras från ett etableringsställe beläget i en annan medlemsstat,
- h) *moderföretag*:

ett moderföretag i den betydelse som anges i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG (¹),
- i) *dotterföretag*:

ett dotterföretag i den betydelse som anges i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG; ett dotterföretag till ett dotterföretag skall också anses vara ett dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag.

Artikel 3

Vid tillämpning av första direktivet och av detta direktiv skall ett företags stadigvarande närvaro inom en medlems-

stats territorium betraktas som en agentur eller en filial, även om närvaron inte har formen av en filial eller en agentur utan endast består av ett kontor som förestås av företagets egen personal eller av någon som är fristående från företaget men som har en stående fullmakt att företräda företaget på samma sätt som en agentur.

AVDELNING II

Kompletterande bestämmelser till första direktivet

Artikel 4

1. På sådana avtal som rör verksamheter som avses i första direktivet, skall lagen i medlemsstaten för åtagandet tillämpas. Där denna lag så medger, har dock parterna frihet att välja ett annat lands lag.

2. När försäkringstagaren är en fysisk person som är stadigvarande bosatt i en annan medlemsstat än den där han är medborgare, får parterna välja lagen i den medlemsstat där han är medborgare.

3. Om en stat består av flera territoriella enheter, som var och en har sin avtalsrättsliga lagstiftning, skall varje sådan enhet anses som ett land vid bestämmandet av den lag som skall gälla enligt detta direktiv.

En medlemsstat, i vilken olika territoriella enheter inte har samma avtalsrättsliga lagstiftning, behöver inte tillämpa bestämmelserna i detta direktiv i de fall sådana enheters lagar står i strid med varandra.

4. Ingenting i denna artikel skall begränsa tillämpning av tvingande lag i domstolslandet, oavsett vilken lag som i övrigt är tillämplig på avtalet.

Om det är föreskrivet i en viss medlemsstats lag, får tvingande lagregler i medlemsstaten för åtagandet tillämpas, om och i den utsträckning sådana regler enligt denna stats lag skall tillämpas, oavsett vilken lag som gäller för avtalet.

5. Om inte annat följer av föregående punkter skall medlemsstaterna på försäkringsavtal som avses i detta direktiv tillämpa sina allmänna regler inom området för internationell privaträtt, tillämpliga på avtalsrättsliga förhållanden.

Artikel 5

Följande punkt skall läggas till i artikel 23 i första direktivet:

"3. Varje medlemsstat skall vidta alla åtgärder som behövs för att se till att de myndigheter som är ansvariga för tillsynen över försäkringsföretag har erforderliga befogenheter och resurser för att övervaka den verksamhet som bedrivs av försäkringsföretag etablerade inom respektive medlemsstats territorium, inklusive verksamhet som bedrivs utanför territoriet, i enlighet med rådsdirektiv som är tillämpliga på sådan verksamhet, och i syfte att kontrollera att direktiven genomförs.

Dessa befogenheter och resurser måste särskilt göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att

- göra ingående undersökningar om ett företags ställning och dess sammantagna verksamhet, bland annat genom att

(¹) EGT nr L 193, 18.7.1983, s. 1.

- samla in upplysningar om eller begära in handlingar angående försäkringsrörelsen och
- göra inspektion på stället i företagets lokaler,
- vidta alla lämpliga och nödvändiga åtgärder beträffande företaget dels för att se till att företagets verksamhet bedrivs i överensstämmelse med de lagar och andra författningar som företaget har att efterleva i varje medlemsstat, och särskilt att företaget följer verksamhetsplanen till den del denna är tvingande, dels för att förhindra eller undanröja missförhållanden som är till förfång för försäkringstagarna,
- se till att de åtgärder genomförs som tillsynsmyndigheterna kräver, vid behov genom tvångsmedel, som när det är befogat kan vara av rättslig natur.

Medlemsstaterna får även ge tillsynsmyndigheterna befogenhet att inhämta alla upplysningar rörande avtal som innehas av mellanhänder.”

Artikel 6

1. Artikel 25 i första direktivet skall utgå.
2. Varje medlemsstat skall, på de villkor som ställts upp i nationell lag, ge företag vilka är etablerade inom statens territorium tillstånd att överlåta, helt eller delvis, sådana egna bestånd av försäkringsavtal, för vilka staten är medlemsstaten för åtagandet, till ett acceptkontor etablerat i samma medlemsstat, detta under förutsättning att tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där acceptkontorets huvudkontor är beläget intygar att acceptkontoret har erforderlig solvensmarginal sedan överlåtelsen beaktats.
3. Varje medlemsstat skall, på de villkor som ställts upp i nationell lag, ge företag vilka är etablerade inom statens territorium tillstånd att överlåta, helt eller delvis, sådana egna bestånd av försäkringsavtal, som ingåtts under förhållanden som sägs i artikel 10.1, till ett acceptkontor etablerat i den medlemsstat där tjänsterna utförs, detta under förutsättning att tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där acceptkontorets huvudkontor är beläget intygar att acceptkontoret har erforderlig solvensmarginal sedan överlåtelsen beaktats.
4. Varje medlemsstat skall, på de villkor som ställts upp i nationell lag, ge företag vilka är etablerade inom statens territorium tillstånd att överlåta, helt eller delvis, sådana egna bestånd av försäkringsavtal, som ingåtts under förhållanden som sägs i artikel 10.1, till ett acceptkontor etablerat i samma medlemsstat, detta under förutsättning att tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där acceptkontorets huvudkontor är beläget intygar att acceptkontoret har erforderlig solvensmarginal sedan överlåtelsen

beaktats och förutsatt att kontoret uppfyller villkoren i artiklarna 11, 12, 14 och 16 i den medlemsstat där tjänsterna utförs.

5. I de fall som avses i punkterna 3 och 4 skall tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där det överlåtande företaget är etablerat ge tillstånd till överlåtelsen efter att ha inhämtat samtycke från tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs.

6. En medlemsstat som, på de villkor som ställts upp i nationell lag, ger företag vilka är etablerade inom statens territorium tillstånd att överlåta, helt eller delvis, sina bestånd av försäkringsavtal till ett acceptkontor som är etablerat i en annan medlemsstat än den där tjänsterna utförs, skall se till att följande villkor är uppfyllda:

- Tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där acceptkontorets huvudkontor är beläget intygar att acceptkontoret har erforderlig solvensmarginal sedan överlåtelsen beaktats.
- Den medlemsstat där acceptkontoret är etablerat ger sitt samtycke.
- Acceptkontoret uppfyller villkoren i artiklarna 11, 12, 14 och 16 i den medlemsstat där tjänsterna utförs, lagen i samma medlemsstat medger en sådan överlåtelse och den medlemsstaten samtycker till överlåtelsen.

7. En överlåtelse som tillåtits med stöd av denna artikel skall, i enlighet med nationell lag, offentliggöras i medlemsstaten för åtagandet. En sådan överlåtelse skall automatiskt bli gällande gentemot försäkringstagarna, de försäkrade och alla andra för vilka de överlåtna avtalen medför rättigheter och skyldigheter.

Denna bestämmelse skall inte inverka på medlemsstaternas rätt att göra det möjligt för försäkringstagare att säga upp avtal inom viss tid från överlåtelsen.

Artikel 7

Artikel 22.2 i första direktivet skall ersättas med följande:

”2. Italien skall vidta alla åtgärder som behövs för att kravet, att företag som är etablerade inom dess territorium skall avstå en del av sin försäkringsverksamhet till Istituto Nazionale di Assicurazioni, är avskaffat senast den 20 november 1994.”

Artikel 8

1. Rubriken till avdelning III i första direktivet skall ersättas med följande:

”AVDELNING III A

Regler för inom gemenskapen etablerade agenter eller filialer till företag med huvudkontor utanför gemenskapen”

2. Följande rubrik skall placeras efter artikel 32 i första direktivet:

"AVDELNING III B

Regler för dotterföretag till moderföretag för vilka ett tredje lands lag gäller och för sådana moderföretags förvärv av aktier eller andelar".

Artikel 9

Följande artiklar skall läggas till i avdelning III B i första direktivet:

"Artikel 32a

Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall

- a) underrätta kommissionen om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka tredje lands lag gäller; kommissionen skall därefter underrätta den kommitté som avses i artikel 32b.6 om detta,
- b) underrätta kommissionen närhelst ett sådant moderföretag förvärvar aktier eller andelar i ett försäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen så att det senare blir det förnas dotterföretag. Kommissionen skall därefter underrätta den kommitté som avses i artikel 32b.6 om detta.

När auktorisation beviljas för ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka tredje lands lag gäller, skall företagsgruppens struktur närmare anges i den anmälan som de behöriga myndigheterna skall göra till kommissionen.

Artikel 32b

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkringsföretag mött vid etablering eller utövande av verksamhet i tredje land.

2. Kommissionen skall senast sex månader före den dag som avses i andra stycket i artikel 30 i direktiv 90/619/EEG ('), och därefter periodvis upprätta rapporter om i vad mån tredje länder ger försäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen sådan behandling som avses i punkterna 3 och 4, med avseende på etablering och utövande av försäkringsverksamhet samt förvärv av aktier eller andelar i tredje lands försäkringsföretag. Kommissionen skall till rådet överlämna rapporterna jämte lämpliga förslag.

3. Närhelst det kommer till kommissionens kännedom, antingen genom de rapporter som avses i punkt 2 eller genom annan information, att ett tredje land inte erbjuder försäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen effektivt marknadsstillträde, jämförbart med det som gemenskapen erbjuder försäkringsföretag från samma tredje land, får kommissionen lämna förslag till rådet om lämpligt mandat för underhandlingar med ändamål att uppnå jämförbara konkurrensmöjligheter för försäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

4. Närhelst det kommer till kommissionens kännedom, antingen genom de rapporter som avses i punkt 2 eller genom annan information, att försäk-

ringsföretag hemmahörande i gemenskapen inte får nationell behandling i ett tredje land, innebärande samma konkurrensmöjligheter som erbjuds inhemska försäkringsföretag, och att kravet på effektivt marknadsstillträde inte uppfylls, får kommissionen ta initiativ till underhandlingar med ändamål att åstadkomma rättelse.

I fall som avses i första stycket i denna punkt får, utöver initiativ till underhandlingar, när som helst beslutas i den ordning som föreskrivs i artikel 32b.6 att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall begränsa eller uppskjuta prövning

— av inneliggande eller framtida ansökningar om auktorisation, och

— av förvärv av aktier eller andelar, då ansökningarna gjorts av direkta eller indirekta moderföretag för vilka det tredje landets lag gäller.

Sådana åtgärder får inte gälla för längre tid än tre månader.

Före utgången av tremånadersperioden får rådet, med beaktande av resultaten av underhandlingarna, med kvalificerad majoritet besluta över ett förslag av kommissionen huruvida åtgärderna skall bestå.

Sådana begränsningar eller uppskov får inte tillämpas i fall då ansökningen om etablering av ett dotterföretag eller om tillstånd att förvärva aktier eller andelar i försäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen gjorts av ett försäkringsföretag, som är auktoriserat i gemenskapen, eller av ett där auktoriserat dotterföretag till ett försäkringsföretag.

5. Närhelst det kommer till kommissionens kännedom att något av de fall som avses i punkterna 3 och 4 har uppstått, skall medlemsstaterna på kommissionens begäran underrätta denna

a) om varje ansökan om auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka vederbörande tredje lands lag gäller,

b) om avsikter som ett sådant företag har att förvärva en ägarandel i ett försäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen, så att det senare skulle bli dotterföretag till det förna.

Denna skyldighet att lämna information skall upphöra så snart en överenskommelse har träffats med det tredje land, som avses i punkterna 3 eller 4, eller då de åtgärder som avses i punkt 4 andra och tredje styckena upphör att gälla.

6. Kommissionen skall biträdas av en kommitté sammansatt av representanter från medlemsstaterna och under ordförandeskap av en företrädare för kommissionen.

Kommissionens företrädare skall till kommittén överlämna ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet

som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas representanters röster skall ges en vikt motsvarande vad som sagts i den nämnda artikeln. Ordföranden får inte delta i omröstningen.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det har tillstyrkts av kommittén.

Om förslaget inte har tillstyrkts av kommittén, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom den tid som bestäms i varje beslut som skall antas av rådet enligt denna punkt, men som inte får vara längre än tre månader från dagen för hänskjutandet till rådet, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet genom enkel majoritet har avvisat förslaget.

7. Åtgärder som vidtas med stöd av denna artikel skall stå i överensstämmelse med gemenskapens förpliktelser enligt internationella överenskommelser, bilaterala eller multilaterala, angående rätt för försäkringsföretag att starta och driva verksamhet.

(¹) EGT Nr L 330, 29.11.1991, s. 50"

AVDELNING III

Särskilda bestämmelser rörande friheten att tillhandahålla tjänster

Artikel 10

1. Bestämmelserna i denna avdelning skall gälla när ett företag genom ett etableringsställe beläget i en viss medlemsstat försäkrar ett åtagande i en annan medlemsstat.
2. Bestämmelserna i denna avdelning skall gälla
 - de försäkringsformer som avses i artikel 1.1 i första direktivet,
 - de verksamheter som avses i artikel 1.2 a och b i första direktivet.
3. Bestämmelserna i denna avdelning skall inte gälla verksamheter och enheter som avses i artikel 1.2 c–e, artikel 1.3 och artiklarna 2, 3 och 4 i första direktivet.
4. Ett företag får inte försäkra ett åtagande i en annan medlemsstat, om det inte har auktorisation enligt artikel 6 i första direktivet att försäkra sådant åtagande i medlemsstaten för etableringsstället.

Artikel 11

Varje företag som avser att tillhandahålla tjänster skall först underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där företaget har sitt huvudkontor och, i förekommande fall, de behöriga myndigheterna i

medlemsstaten för det berörda etableringsstället, med angivande av den eller de medlemsstater inom vars territorium företaget avser att tillhandahålla dessa tjänster, samt med angivande av de slag av åtaganden som företaget avser att försäkra.

Artikel 12

1. Om inte annat följer av artikel 13 får varje medlemsstat, inom vars territorium ett företag avser att inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster försäkra sådana åtaganden som avses i artikel 10, göra sådan verksamhet beroende av officiellt tillstånd, i den mån åtagandena inte kommer till stånd under de förutsättningar som anges i artikel 13; för detta ändamål får medlemsstaten kräva att företaget skall

- a) förete ett intyg, utfärdat av behöriga myndigheter i den medlemsstat där huvudkontoret finns, om att företaget har för sin samlade verksamhet den minsta solvensmarginal som beräknas enligt artikel 19 i första direktivet och att den auktorisation som avses i artikel 6.1 i samma direktiv ger företaget rätt att bedriva verksamhet utanför medlemsstaten för etableringsstället,
- b) förete ett intyg, utfärdat av behöriga myndigheter i medlemsstaten för etableringsstället, vari anges de försäkringsklasser som företaget har auktorisation för och vari bekräftas att ifrågavarande myndigheter inte motsätter sig att företaget bedriver verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster,
- c) förete en verksamhetsplan som innehåller uppgifter om
 - de slag av åtaganden som företaget avser att försäkra i den medlemsstat där tjänsterna skall utföras,
 - de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som företaget har för avsikt att tillämpa där,
 - de premiesatser som företaget avser att tillämpa och de grunder som det avser att använda för varje försäkringsklass,
 - de formulär och andra tryckta handlingar, vilka företaget avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagare, i den mån detta krävs även av etablerade företag.

2. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs får kräva att de uppgifter som avses i punkt 1 c skall meddelas dem på statens officiella språk.

3. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs skall medges en tid av sex månader från mottagandet av de handlingar som anges i punkt 1, inom vilken tid de har att lämna eller vägra tillstånd beroende på huruvida de uppgifter som företaget lämnat i sin föredragna verksamhetsplan är i överensstämmelse med de lagar och andra författningar som gäller i den staten.

Sådant tillstånd får inte vägras på den grunden att viss verksamhet i verksamhetsplanen inte står under tillsyn i den medlemsstat där tjänsterna utförs, när verksamheten står under tillsyn av de myndigheter som svarar för tillsynen över försäkringsföretag i medlemsstaten för etableringsstället.

4. Om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs inte har meddelat något beslut inom den tid som avses i punkt 3, skall tillstånd anses ha vägrats.

5. Varje beslut om att vägra tillstånd eller att vägra utfärda ett sådant intyg som avses i punkt 1 a eller b skall åtföljas av en närmare motivering och skall ges företaget till känna.

6. Varje medlemsstat skall ge rätt till domstolsprövning av en vägran att lämna tillstånd eller av en vägran att utfärda ett sådant intyg som avses i punkt 1 a eller b.

Artikel 13

1. Artikel 14 skall gälla för åtaganden inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, om det är försäkringstagaren som tar initiativ till ett åtagande från ett företag.

Försäkringstagaren skall anses ha tagit initiativet

— när båda parterna har ingått avtalet i den medlemsstat där företaget är etablerat eller vardera parten har gått in i avtalsförhållandet i staten för respektive parts etableringsställe eller stadigvarande bostad, och det inte är så att försäkringstagaren i den stat där han är stadigvarande bosatt har kontaktats av företaget eller genom en försäkringsförmedlare eller någon annan som är behörig att företräda företaget eller genom något erbjudande av tjänster som riktats till honom personligen,

— när försäkringstagaren i den medlemsstat där han är stadigvarande bosatt kontaktar en förmedlare, som är etablerad där och som bedriver sådan yrkesmässig verksamhet som definierats i artikel 2.1 a i direktiv 77/92/EEG (¹), för att erhålla upplysningar om försäkringsavtal som erbjuds av företag etablerade i andra medlemsstater, eller för att genom förmedlaren få tillstånd ett åtagande från ett sådant företag. I sådant fall skall försäkringstagaren underteckna en förklaring med en uttrycklig begäran om detta, med den lydelse som återges i punkt A i bilagan.

2. Försäkringstagaren skall, innan ett åtagande kommer till stånd i de fall som avses i punkt 1 första och andra strecksatsen, underteckna en förklaring med den lydelse som återges i punkt B i bilagan, så att han uppmärksammar att åtagandet är underkastat tillsynsreglerna i medlemsstaten för det etableringsställe som skall försäkra åtagandet.

Artikel 14

1. Varje medlemsstat, inom vars territorium ett företag avser att inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster försäkra åtaganden som kommer till stånd under de förutsättningar som anges i artikel 13, skall kräva att företaget iakttar följande:

a) Företaget skall förete ett intyg, utfärdat av behöriga myndigheter i den medlemsstat där huvudkontoret finns, om att företaget har för sin samlade verksamhet den minsta solvensmarginal som beräknas enligt artikel 19 i första direktivet och att den auktorisation som avses i artikel 6.1 i nämnda direktiv ger företaget rätt att bedriva verksamhet utanför medlemsstaten för etableringsstället.

b) Företaget skall förete ett intyg, utfärdat av behöriga myndigheter i medlemsstaten för etableringsstället, vari anges de försäkringsklasser som företaget har auktorisation för och vari bekräftas att ifrågasvarande myndigheter inte motsätter sig att företaget bedriver verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

c) Företaget skall ange de slag av åtaganden det avser att försäkra i den medlemsstat där tjänsterna skall utföras.

Vad som nu sagts skall inte gälla om en verksamhet som omfattas av detta direktiv inte i medlemsstaten för åtagandet står under tillsyn av de myndigheter som är ansvariga för tillsyn över privat försäkringsverksamhet.

2. Varje medlemsstat skall medge rätt till domstolsprövning av en vägran att utfärda ett sådant intyg som avses i punkt 1 a eller b.

3. Företaget får inleda sin verksamhet den dag då myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna skall utföras bevisligen har erhållit de handlingar som avses i punkt 1.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall gälla även i fall där en medlemsstat, inom vars territorium ett företag inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster avser att försäkra åtaganden som kommer till stånd under andra förutsättningar än som anges i artikel 13 i detta direktiv, inte gör rätten att starta sådan verksamhet beroende av officiellt tillstånd.

5. Medlemsstaterna får inte hindra försäkringstagarna från att ingå avtal om åtaganden som lagligen kan göras i medlemsstaten för etableringsstället, om inte åtagandet står i strid med allmän ordning i medlemsstaten för åtagandet.

Artikel 15

1. Varje medlemsstat skall föreskriva att en försäkringstagare, som i något av de fall som avses i avdelning III ingår ett individuellt livförsäkringsavtal, skall kunna säga upp avtalet inom en tid mellan 14 och 30 dagar från den dag han informerades om att avtal har kommit till stånd.

Försäkringstagarens uppsägning skall innebära att han befrias från alla från avtalet härrörande framtida förpliktelser.

Andra rättsverkningar av och förutsättningar för uppsägning skall bestämmas genom den lag som enligt definitionen i artikel 4 gäller för avtalet, i synnerhet såvitt avser det sätt på vilket försäkringstagaren skall informeras om att avtal har kommit till stånd.

(¹) EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 14.

2. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa punkt 1 på avtal med en giltighetstid om sex månader eller mindre.

Artikel 16

I medlemsstaternas lagstiftning skall föreskrivas att ett företag som är etablerat i en medlemsstat får i den staten, från ett etableringsställe i en annan medlemsstat, inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, försäkra i vart fall

- åtaganden som avses i artikel 10, om de kommer till stånd under de förutsättningar som anges i artikel 13,
- åtaganden som avses i artikel 10, som kommer till stånd under andra förutsättningar än som anges i artikel 13, om åtagandena ingår i försäkringsklasser för vilka företaget, etablerat i den förra medlemsstaten, där saknar auktorisation enligt artikel 6 i första direktivet.

Om emellertid företaget i det sistnämnda fallet har sådan auktorisation, får den förra medlemsstaten hindra sådant tillhandahållande av tjänster.

Artikel 17

1. När ett sådant företag som avses i artikel 11 ämnar företa ändringar av uppgifter som anges i artikel 12.1 c eller artikel 14.1 c, skall företaget inge ändringarna till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna skall utföras. Dessa ändringar skall omfattas av bestämmelserna i artikel 12.3 respektive artikel 14.3.

2. När företaget ämnar utvidga sin verksamhet till att omfatta sådana åtaganden som avses i artikel 10, och som kommer till stånd under andra förutsättningar än som sägs i artikel 13 eller artikel 14.4, skall företaget iakttä det förfarande som anges i artiklarna 11 och 12.

3. När företaget ämnar utvidga sin verksamhet till åtaganden som kommer till stånd under de förutsättningar som sägs i artikel 13 eller artikel 14.4, skall företaget iakttä det förfarande som anges i artiklarna 11 och 14.

Artikel 18

1. Företag, som med stöd av artikel 13.3 i första direktivet samtidigt driver sådan verksamhet som avses i bilagan i direktiv 73/239/EEG och sådan verksamhet som angivits i artikel 1 i första direktivet, får försäkra åtaganden i de klasser som avses i första direktivet genom sådant tillhandahållande av tjänster som avses i artikel 13 i detta direktiv. De får även försäkra åtaganden genom tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 12, om lagen i den medlemsstat där tjänsterna utförs tillåter det vid tiden för anmälan av detta direktiv eller senare, i andra medlemsstater dock längst till och med den 31 december 1995.

2. Denna artikel kommer att ses över mot bakgrund av den rapport som kommissionen skall upprätta enligt artikel 39.2 i första direktivet.

Artikel 19

1. Medlemsstater där tjänster utförs får upprätthålla eller införa lagar och andra författningar som är motiverade med hänsyn till försäkringstagarnas skydd, framför allt om godkännande av allmänna och särskilda försäkringsvillkor, av formulär och andra tryckta handlingar för användning i mellanhavanden med försäkringstagare, av premietabeller och alla andra handlingar som krävs för normal tillsyn, under förutsättning att reglerna i medlemsstaten för etableringsstället inte är tillräckliga för att tillgodose nödvändigt skydd och kraven i den medlemsstat där tjänsterna utförs inte går utöver vad som erfordras för ändamålet.

2. Beträffande sådana åtaganden som kommit till stånd under de förutsättningar som anges i artikel 13, får de medlemsstater där tjänster utförs emellertid inte införa bestämmelser med krav på godkännande eller anmälan av allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietabeller, formulär och andra tryckta handlingar som företaget avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagare.

3. De får endast kräva annan än löpande anmälan av sådana villkor och andra handlingar, för att kontrollera efterlevnaden av lagar och andra författningar som gäller sådana åtaganden, men detta krav får inte utgöra en förutsättning för att ett företag skall kunna bedriva verksamhet.

Artikel 20

1. Varje företag som tillhandahåller tjänster skall till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs överlämna alla handlingar som begärs in från företaget vid tillämpning av denna artikel, i den utsträckning även de i den medlemsstaten etablerade företagen har sådana skyldigheter.

2. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat finner att ett företag som tillhandahåller tjänster inom statens territorium inte följer de föreskrifter som i den staten gäller för ett sådant företag, skall myndigheterna anmoda företaget att vidta rättelse.

3. Om företaget i fråga inte efterkommer en sådan anmodan som avses i punkt 2, skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs underrätta de behöriga myndigheterna i medlemsstaten för etableringsstället. Myndigheterna i medlemsstaten för etableringsstället skall vidta alla åtgärder som behövs för att företaget skall åstadkomma rättelse av missförhållandet. Myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs skall underrättas om arten av sådana åtgärder.

I de fall tjänsterna tillhandahålls från agenturer eller filialer får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs vända sig även till de behöriga myndigheter som har ansvar för tillsyn över ifrågavarande försäkringsföretags huvudkontor.

4. Om företaget fortsätter att överträda de föreskrifter som gäller i den medlemsstat där tjänsterna utförs, trots de åtgärder som vidtagits av medlemsstaten för etableringsstället eller till följd av att sådana åtgärder visat sig otillräckliga eller har uteblivit i den medlemsstat det gäller, får den medlemsstat där tjänsterna utförs, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i medlemsstaten för etableringsstället, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra fortsatta missförhållanden, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster försäkra ytterligare åtaganden inom statens territorium. När det gäller åtaganden som försäkras inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster under andra förutsättningar än som anges i artikel 13 i detta direktiv, skall bland sådana åtgärder ingå återkallande av tillstånd som avses i artikel 12. Medlemsstaterna skall se till att det inom respektive territorium finns möjlighet att ombesörja de meddelanden som behövs för dessa åtgärder.

5. Dessa bestämmelser skall inte inverka på medlemsstaternas rätt att bestraffa överträdelser som begåtts inom respektive territorium.

6. Om det företag som har begått överträdelsen har ett etableringsställe eller äger egendom i den medlemsstat där tjänsterna utförs, får tillsynsmyndigheterna i den staten, i enlighet med nationell lag, tillämpa de administrativa påföljder i form av tvångsmedel mot etableringsstället eller egendomen som är föreskrivna för överträdelsen.

7. Varje åtgärd som vidtas i enlighet med punkterna 2–6 och som innefattar påföljder eller begränsningar avseende tillhandahållande av tjänster skall vara välgrundad och ges det berörda företaget till känna. Varje sådan åtgärd skall kunna göras till föremål för domstolsprövning i den medlemsstat vars myndigheter beslutat om åtgärden.

8. När åtgärder vidtagits enligt artikel 24 i första direktivet skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs underrättas om detta av den myndighet som har vidtagit dem och, om åtgärderna vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 3 i nämnda artikel, göra allt som behövs för att tillvarata de försäkrades intressen.

När en auktorisation återkallas med stöd av artikel 26 i första direktivet skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsterna utförs underrättas om detta och vidta lämpliga åtgärder för att hindra det berörda etableringsstället att fortsätta att, inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, ingå försäkringsavtal inom medlemsstatens territorium.

9. Vartannat år skall kommissionen till rådet överlämna en rapport med en sammanställning av det antal och de olika typer av fall i varje medlemsstat, där beslut om vägrat tillstånd har tillkännagivits enligt artikel 12 eller åtgärder har vidtagits enligt punkt 4 ovan. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen genom att förse denna med den information som behövs för rapporten.

Artikel 21

Om ett försäkringsföretag träder i likvidation skall de åtaganden som följer av avtal, ingångna inom ramen för

friheten att tillhandahålla tjänster, infrias på samma sätt som de åtaganden som följer av företagets övriga försäkringsavtal, detta utan att åtskillnad görs på grundval av försäkrades eller förmånstagares nationalitet.

Artikel 22

1. När en försäkring erbjuds inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster skall försäkringstagaren, innan något åtagande kommer till stånd, underrättas om i vilken medlemsstat det huvudkontor, den agentur eller den filial, som avtalet skall ingås med, är etablerade.

Varje handling som lämnas ut till försäkringstagaren eller de försäkrade skall innehålla den information som avses i föregående stycke.

2. Ett avtal eller en annan handling som ger försäkringsskydd skall, jämte försäkringsansökningen i den mån den är bindande för sökanden, innehålla adress både för det etableringsställe som ger skyddet och till huvudkontoret.

Artikel 23

Varje etableringsställe skall, med avseende på verksamhet som bedrivs inom ramen för tillhandahållande av tjänster, underrätta sin tillsynsmyndighet om storleken av premier, utan avdrag för återförsäkring, angivna för varje medlemsstat och för varje försäkringsklass under I–VI i bilagan i första direktivet.

Dessa upplysningar skall anges separat för åtaganden som försäkrats under de förutsättningar som anges i artikel 12 och för dem som försäkrats i enlighet med vad som sägs i artikel 14.

Tillsynsmyndigheten i varje medlemsstat skall på begäran vidarebefordra denna information till tillsynsmyndigheterna i varje medlemsstat där tjänsterna utförs.

Artikel 24

1. När det för tillhandahållande av tjänster krävs tillstånd av den medlemsstat där tjänsterna skall utföras, skall storleken av de tekniska reserverna, inklusive premiereserven, och reglerna om fördelning av överskott och om den berörda försäkringens återköpsvärde och fribrevsvärde bestämmas under tillsyn av den medlemsstaten enligt dess regler eller, om sådana regler saknas, enligt där gällande praxis. De för reserverna motsvarande och valutamatchande tillgångarna, dessa tillgångars lokalisering och tillämpningen av reglerna om fördelning av överskott och om återköpsvärde och fribrevsvärde skall vara föremål för tillsyn av samma medlemsstat, i enlighet med dess regler eller praxis.

2. I alla övriga fall skall dessa olika verksamheter vara föremål för tillsyn av medlemsstaten för etableringsstället, i enlighet med dess regler eller praxis.

3. Medlemsstaten för etableringsstället skall se till att reserver, som hänför sig till avtal som företaget ingår genom det ifrågavarande etableringsstället, är tillräckliga, och att motsvarande och valutamatchande tillgångar finns.

4. I fall som avses i punkt 1 skall medlemsstaten för etableringsstället och medlemsstaten där tjänsterna utförs utbyta all den information som behövs för att de skall kunna fullgöra vad som åvilar dem enligt punkterna 1 och 3.

Artikel 25

Utan att det påverkar tillämpningen av senare samordning skall, beträffande alla försäkringsavtal som ingås inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, uttag av indirekta skatter och av skattelikhande avgifter på försäkringspremier kunna ske endast i medlemsstaten för åtagandet, i den betydelse som anges i artikel 2 e, och även, såvitt avser Spanien, uttag av sådana tilläggsavgifter som i lag föreskrivits för det spanska "Consortio de Compensación de Seguros" för dess uppgifter i samband med ersättning för förluster som uppkommer vid ovanliga händelser i medlemsstaten.

Den lag som enligt artikel 4 är tillämplig på avtal skall inte inverka på den tillämpliga beskattningsordningen.

Varje medlemsstat skall, om inte annat följer av senare samordning, på de företag som tillhandahåller tjänster inom statens territorium tillämpa egna nationella bestämmelser, såvitt gäller åtgärder för att säkerställa uppbörd av sådana indirekta skatter och skattelikhande avgifter som skall erläggas i enlighet med första stycket.

AVDELNING IV

Övergångsbestämmelser

Artikel 26

Följande övergångsbestämmelser skall gälla till förmån för Spanien till och med den 31 december 1995 och för Grekland och Portugal till och med den 31 december 1998:

- För sådana åtaganden för vilka de är den medlemsstat där tjänsterna utförs får de begränsa åtagandena till sådana som kommer till stånd under de förutsättningar som anges i artikel 13.
- De får kräva att de tekniska reserver, inklusive premiereserven, som har samband med dessa åtaganden skall beräknas, vara sammansatta och lokaliserade i enlighet med gällande nationell lag.

Artikel 27

1. Varje medlemsstat får, såvitt avser avtal om gruppförsäkring som ingåtts på grund av den försäkrades anställningsavtal eller yrkesmässiga verksamhet, intill den 31 december 1994 begränsa de åtaganden, för vilka staten är den medlemsstat där tjänsterna utförs, till sådana åtaganden som kommit till stånd under de förutsättningar som anges i artikel 12.

2. Medlemsstaterna får under en tid om högst tre år från den dag för ikraftträdande som anges i andra stycket i artikel 30 bestämma att en försäkringstagare skall anses ha

tagit initiativ enbart i fall som sägs i artikel 13.1 första strecksatsen.

AVDELNING V

Slutbestämmelser

Artikel 28

Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter skall ha ett nära samarbete i syfte att underlätta tillsynen inom gemenskapen över de former av försäkring och verksamheter som avses i första direktivet.

Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om alla betydande svårigheter som tillämpningen av detta direktiv kan ge upphov till, däribland sådana problem som uppkommer då en medlemsstat får vetskap om en onormal överflyttning av försäkringsverksamhet, som avses i första direktivet, till skada för företag etablerade inom statens territorium och till fördel för agenturer eller filialer belägna omedelbart utanför dess gränser.

Kommissionen och berörda medlemsstaters behöriga myndigheter skall undersöka dessa svårigheter så snart som möjligt för att finna en ändamålsenlig lösning.

Vid behov skall kommissionen föreslå rådet lämpliga åtgärder.

Artikel 29

Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet överlämna regelbundna rapporter, den första den 20 november 1995, över utvecklingen på marknaden för livförsäkring och verksamheter som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

Artikel 30

Medlemsstaterna skall inom 24 månader från anmälan⁽¹⁾ av detta direktiv vidta de ändringar i sina nationella bestämmelser som behövs för att följa detta direktiv och genast underrätta kommissionen om detta.

De bestämmelser som ändrats enligt första stycket skall börja tillämpas inom 30 månader från dagen för anmälan av detta direktiv.

Artikel 31

Efter anmälan av detta direktiv skall medlemsstaterna se till att till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 32

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 november 1990.

På rådets vägnar

P. ROMITA

Ordförande

⁽¹⁾ Detta direktiv anmäldes till medlemsstaterna den 20 november 1990.

*BILAGA**A. Förklaring som skall undertecknas av försäkringstagaren enligt artikel 13.1 andra strecksatsen*

"Jag förklarar härmed att jag önskar att (förmedlarens namn) förser mig med information om försäkringsavtal som erbjuds av företag som är etablerade i andra medlemsstater än (den medlemsstat där försäkringstagaren är stadigvarande bosatt). Jag är införstådd med att sådana företag är underkastade de tillsynsbestämmelser som gäller i den medlemsstat där de är etablerade och inte de tillsynsbestämmelser som gäller i (den medlemsstat där försäkringstagaren är stadigvarande bosatt)."

B. Förklaring som skall undertecknas av försäkringstagaren enligt artikel 13.2

"Jag är medveten om att (försäkringsgivarens namn) är etablerat i (medlemsstaten för försäkringsgivarens etableringsställe) och att tillsynen över denna försäkringsgivare åvilar de behöriga myndigheterna i (medlemsstaten för försäkringsgivarens etableringsställe) och inte myndigheterna i (den medlemsstat där försäkringstagaren är stadigvarande bosatt)."
